

[Knud Lind]

sisk roulet, som vi har set det tidligere, bl. a. i lovforslaget om kreditlovgivningen, og det radikale venstres holdning i dag bestyrker mine ord. Hvis der er noget godt i et lovforslag og der er mulighed for at ændre dette lovforslag i den rigtige retning, så bør man gøre det.

Årsagen til den mærkværdige kovending i holdningen til de private sygehuse hos venstre, de konservative og CD er ene og alene, at de har ladet sig spænde for fru Aase Olesens meningskarrusel, og at fru Aase Olesen er blevet fornærmet over, at indenrigsministeren ikke ønskede at dele sit eget lovforslag efter ordre fra fru Aase Olesen. Den slags herremandsmentalitet, blot fordi man er tung på vægtskålen, ønsker frømskridtspartiet ikke at medvirke til.

Frømskridtspartiet har nu stillet nogle ændringsforslag, som udskiller ministerens forbud mod private sygehuse af lovforslaget. Det er så op til de enkelte partier og deres samvittighed over for vælgerne at afgøre, om de vil stemme for frømskridtspartiets ændringsforslag.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg vil starte med at beklage, at der tilsyneladende ikke bliver flertal for denne lovgivning. Samtidig vil jeg også sige, at vi ikke kan stemme for frømskridtspartiets ændringsforslag. Det kan vi af flere grunde ikke, bl. a. fordi vi ikke vil have amerikanske tilstande inden for det danske sygehusvæsen, og det er noget af det, der vil følge af det.

En anden ting, der også kan ske, hvis man stemmer for det ændringsforslag, der er stillet af frømskridtspartiet, er, at samtlige små sygehuse i dette land vil komme ud i en værre situation, end de er i i forvejen. Når man tænker på den debat, der var i onsdags, hvor samtlige partier var så glade for de små landsbyer og sagde, at man skulle styrke deres befolkningstilvækst osv., synes jeg, det er mærkeligt, at der ikke har lydt noget om, at de små sygehuse ikke bare for en by, men for en hel egn har en betydelig større betydning. Hvis det ikke bare er ved højtidelige lejligheder og den slags, man går ind for det nære samfund, synes jeg, man skal gå imod frømskridtspartiets forslag.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

521 Ft

Jeg er endnu dårligt kommet mig oven på hr. Knud Linds svada. At sidde ved ordførerbordet, når hr. Knud Lind heroppe kigger over brillerne ned på mig, er som at være i kirkerummet, når pastor Paisley taler.

Men jeg tror ikke, hr. Knud Lind har forstået spor; det kan ikke nytte noget at komme med en retningsplanke til os, hvis vi hverken vil eje eller have den, og vi vil hverken have lod eller del i den sygehuslovgivning. Der er ikke noget sødt og surt i den, for det er lige skidt begge dele, men det har hr. Knud Lind ikke forstået, siden han nu oven i købet forsøger endnu en gang at trampe rundt i det og fremkomme med noget ved tredje behandling.

Det korte af det lange er, at man gør noget godt for en lille gruppe udlandsdanskere på bekostning af den meget store gruppe. Det synes jeg man skulle forsøge at sætte sig ind i.

I øvrigt mener jeg, at hele forslaget er udtryk for en øget socialisering, og det bliver døden for de sidste private behandlingsinstitutioner. Der er ikke ret mange tilbage, siden området i 1974 blev udlagt til amterne. Desuden vil de give en hårdt tiltrængt konkurrence – det sagde vi også ved førstebehandling – til de offentlige sygehuse.

Dette, at det kun er de rige, der bliver behandlet, kunne man jo, som jeg også har sagt før, rette op på ved at tegne forsikring på området, som man har inden for andre områder i dag, også inden for det sociale og sundhedsmæssige.

Vi kan ikke medvirke, hverken til ændringsforslagene, hvor gode hr. Knud Lind end synes de er, eller til gennemførelse af lovforslaget i øvrigt.

Knud Lind (FP):

Det er blot til fru Yvonne Herløv Andersen. Hvis fru Yvonne Herløv Andersen havde givet sig tid til at læse det udkast, som er omdelt i kommunaludvalget til medlemmerne, hvor frømskridtspartiet punkt for punkt tydeliggør de øvrige ændringsforslag, der kommer mellem anden og tredje behandling, i stedet for at lytte til fru Aase Olesens overtalelser, havde der ikke lydt denne mærkværdige tale fra fru Yvonne Herløv Andersen her fra denne talerstol.